

své vlastnosti jakožto schválený náměstek tiskárenské koncese družstva neměl ke Karlu B-ovi jako tiskaři vůbec žádné povinnosti ba ani možnosti dohlížeti, co se tiskne.

Čís. 4674.

Jestli skutkový stav, v základnom pokračovaní zistený, nebol za obnovy zmenený, neľze uplatňovať proti novému rozsudku materiálny dôvod zmätočnosti podľa § 385 č. 1 a) tr. p., a to ani vtedy, keď rozsudok v základnej veci prvým súdom vynesený nebol súdmi vyšších stolíc preskúmaný.

(Rozh. zo dňa 28. marca 1933, Zm III 103/33.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. B. pre prečin podľa § 310 tr. zák., vo verejnom zasedaní senátu odmietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku vrchného súdu, potvrdzujúcemu rozsudok krajského súdu, ktorým bol v smysle odst. 1 § 462 tr. p. na základe výsledku hlavného pojednávania, nariadeného následkom povolenia obnovy, ponechaný v platnosti skorší rozsudok krajského súdu z 9. marca 1932, podal odsúdený A. B. zmätočnú sťažnosť z dôvodov zmätočnosti podľa čis. 1 § 384 tr. p. a čis. 1 a) § 385 tr. p.

Z dôvodu zmätočnosti podľa čis. 1 a) § 385 tr. p. dovodzuje sťažovateľ, že ho na úraze poškodeného nestihá vina. Zmätočná sťažnosť neni ani v tejto časti prípustná. Plynie z povahy obnovy, že jej účelom je dosiahnuť iného skutkového stavu, nežli je ten, ktorý slúžil za podklad rozsudku, vyneseného v základnom spore. Ponevác však skutkový stav, v základnom spore tejto trestnej veci zistený, nebol za obnovy zmenený, nemôže sťažovateľ proti novému rozsudku uplatňovať materiálny dôvod zmätočnosti podľa čis. 1 a) § 385 tr. p., lebo nový rozsudok sa neodchyľuje od rozsudku vyneseného v základnom spore a neni tu tedy nového vecného podkladu pre preskúmanie nového rozsudku. Okolnosť, že ani vrchný súd ani najvyšší súd rozsudok krajského súdu v základnom spore nepreskúmaly, ponevác sa stal hned' po vynesení pravoplatným, nedokazuje prípustnosť v zmätočnej sťažnosti uplatňovaného dôvodu zmätočnosti, ponevác skutkový stav bol v pravoplatnom rozsudku konečne prijatý a za obnovy nebol zmenený. Zmätočná sťažnosť bola ako v celom obsahu zákonom vylúčená podľa odst. 3 § 434 tr. p. odmietnutá.

Čís. 4675.

Prečin zneužitia úradnej moci nemôže byť nikdy v materiálnom súbehu so zločinom alebo s prečinnmi ťažkého alebo ľahkého ublíženia na tele.

Štátny lesný hájnik nie je verejným úradníkom v smysle trestného zákona.

(Rozh. zo dňa 28. marca 1933, Zm IV 132/33.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti V. A. a spol., obžalovaným z prečinu zneužitia úradnej moci atď., na základe verejného pojednávania o zmätočnej sťažnosti obžalovaného V. A. vyniesol rozsudok, ktorým z dôvodu zmätočnosti označeného v bode 1 a) § 385 tr. p. z úradnej moci zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc, nakoľko obžalovaný V. A. za vinného bol uznaný z jedného prečinu zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. zák., a na základe bodu 1 § 326 tr. p. sprostil ho obžaloby pre uvedený prečin.

Z d ô v o d o v:

Súdy nižších stolíc za vinného uznaly obžalovaného V. A. preto, že dňa 6. februára 1931 v štátnom lese u obce D. ako výpomocný štátny lesný hájnik pri vyšetrovaní lesnej krádeže, — tedy vraj vykonávajúc svoj úrad — železnou palicou pobil a) V. K-u, b) J. K-u, c) J. M-a, d) J. L-u, e) I. P-a, a tým spôsobil menovaným — vyjmúc P. I-a — zranenia, ktoré sa zahojily u J. K. v dobe od 8—20 dní, u ostatných v dobe do 8 dní; súdy nižších stolíc kvalifikovali tieto činy za 5násobný prečin zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. zák. v materiálnom súbehu podľa § 96 tr. zák. s jedným prečinom ťažkého ublíženia na tele podľa § 301 tr. zák. a tromi prečinmi ľahkého ublíženia na tele podľa § 301 tr. zák. Táto kvalifikácie je nesprávna. Podľa znenia § 473 tr. zák. prečin podľa tohoto §, nakoľko bantovaním spadajúcim pod ustanovenia tohoto § bol spôsobený zároveň aj telesný úraz, — nikdy nemôže byť v materiálnom súbehu so zločinom alebo s prečinmi ťažkého alebo ľahkého ublíženia na tele, lebo prečin podľa § 473 tr. zák. je tu len vtedy, keď čin nie je prísnejšie trestný. Prečin ťažkého ublíženia na tele je prísnejšie trestný než prečin podľa § 473 tr. zák., preto prípad J. K-u, na škodu ktorého bol spáchaný prečin ťažkého ublíženia na tele, nemôže byť kvalifikovaný podľa § 473 tr. zák. V tých prípadoch však, v ktorých bol spáchaný prečin ľahkého ublíženia na tele — bez ohľadu na to, čo bude nižšie uvedené, — bolo by možno uznať výlučne na kvalifikáciu podľa § 473 tr. zák.; ponevác hlavný trest stanovený na tento prečin je práve taký, aký je hlavný trest určený na prečin ľahkého ublíženia na tele, strata zastávaného úradu však stanovená ako vedľajší trest §om 484 tr. zák. na prečin podľa § 473 tr. zák. je pre verejného úradníka prísnejší než peňažitý trest 2.000 Kč, stanovený v odst. 1 § 302 ako vedľajší trest na prečin ľahkého ublíženia na tele. Tieto úvahy však nemajú v tomto prípade praktického významu, lebo v tejto veci vôbec nemožno kvalifikovať činy obžalovaného podľa § 473 tr. zák. Súdy nižších stolíc použili kvalifikáciu podľa § 473 tr. zák., lebo považovali obžalovaného ako výpomocného štátneho lesného hájnika, ktorý konal službu v štátnom lese, za v e r e j n é h o ú r a d n í k a.

Pojem verejného úradníka však nie je totožný s pojmom orgánu vrchnosti. Zrejme je to z porovnania § 461 tr. zák. s § 5 zák. čl. XL: 1914. Koho je možno v smysle trestného zákona — v tomto prípade v smysle § 473 tr. zák. pokladať za verejného úradníka, určuje § 461 tr. zák. Sú to jednak tie osoby, ktoré podľa svojho úradu, služby, alebo zvláštného poverenia sú zaviazané prevádzať štátne úkoly verejnej správy alebo spravodlnosti, municipia alebo obce. Táto kvalifikácia u obžalovaného vôbec chýba, lebo obhospodarovanie štátnych lesov nemá s týmito úkolmi verejnej správy nič spoločného, lež ide o výdelečný podnik hospodársky, štátom ako iným majiteľom lesa obhospodarovaný za týchže zákoných kautiel a predpisov. Podľa § 1 vládneho nar. č. 206/1924 Sb. z. a n. štátne lesy a statky treba spravovať podľa zásad obchodného hospodárenia. Ďalej stanoví § 461 tr. zák. za verejných úradníkov tie osoby, ktoré u verejných fondov, nemocníc, ústavov choromyseľných a pod. sú ustanovené ako dozorci, lekári, úradníci alebo sluhovia. Avšak v súdenom prípade nie je tvrdené, ani zo zistených skutkových okolností to neplynie, že by bol mal štátny majetok, na ktorom bol obžalovaný výpomocným hájnikom, nejaké také určenie, pre verejné blaho alebo záujmy vymedzené, ktoré práve zriadencom na majetku takom dodáva charakter verejných úradníkov v smysle trestného zákona. V tomto prípade ide — ako už bolo vyslovené — len o celkom hospodársky podnik výdelečný, štátom vo vlastnej režii vedený. Niet dôvodu, aby zriadení na takom podniku boli v smysle trestného zákona inak kvalifikovaní než zriadení na iných podnikoch toho istého druhu a určenia. Neprávom preto činy obžalovaného, ktorého nemožno pokladať za verejného úradníka, boli kvalifikované ako prečiny zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. zák.

Čís. 4676.

Při zjišťování hodnoty svěřeného statku po rozumu § 183 tr. zák. jest obdobně k ustanovení poslední věty § 173 tr. zák. přihlížeti k výši škody osoby, jejíž právo ke svěřené věci se vztahující bylo zpronevěrou poškozeno; jest za ni pokládati hodnotu, jakou svěřený statek představoval v době svěření pro svěřitele podle zájmu, jaký svěřitel má na zachování svého práva na onom statku.

Při zjišťování ceny věci prodané s výhradou práva vlastnického jest vzíti za základ obecnou hodnotu věci v době, kdy pachatel s ní protiprávně naložil, a odečísti od ní splátky, které již na kupní cenu zaplatil.

(Rozh. ze dne 30. března 1933, Zm. I 927/31.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl uznán vinným zločinem zpronevěry podle § 183 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu první stolice, aby ji znovu projednal a rozhodl.